

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/71/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010226
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813010226.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obvinenému C. I. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 28. augusta 2013 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. mája 2013, sp. zn. 1T/67/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa zrušuje.

Okresnému súdu sa ukláda, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 20. mája 2013, sp. zn. 1T/67/2013 podľa § 244 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a § 214 ods. 1 Tr. por. postúpil Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Prievidzi na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. trestnú vec proti obvinenému C. I. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že

dňa 13. júna 2012 v dopoludňajších hodinách medzi 09.10 hodinou až 09.20 hodinou pred pojednávacou miestnosťou číslo 66 Okresného súdu Prievidza, v ktorej sa pojednávala trestná vec sp. zn. 2T/79/2012 obžalovaného I. I. za zločin vydierania a iné podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, c/ a iné Tr. zák., v ktorej mal byť ako svedok - poškodený vypočutý A. T., ktorý na chodbe čakal na výsluch, pristúpil k nemu obvinený a povedal mu: „Kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie, čo Ti ešte nestačilo, už som ťa raz upozorňoval, vtedy pri HELLE a ešte uvidíš, čo sa Ti stane“, čo považoval poškodený A. T. za zastrašovanie a vyhrážanie pred nadchádzajúcou výpoveďou na súde, pretože v tejto trestnej veci I. I. sa v prípravnej konaní evidovanej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Prievidza pod sp. zn. ČVS:ORP-860/OVK-PD-2011 poškodeného snažil podplatiť obvinený C. I. prostredníctvom brata poškodeného B. R. dňa 23. februára 2012, aby poškodený neusvedčil z trestnej činnosti I. I., čo poškodený A. T. odmietol a vec vzápätí oznámil Polícii, následne poškodenému A. T. v nočných hodinách z 9. marca 2012 na 10. marca 2012 zatiaľ nezistený páchatel' podpálil osobné motorové vozidlo, preto poškodený A. T. po vstupe do pojednávacej miestnosti a poučení predsedom senátu o právach a povinnostiach svedka oznámil vyhrážky a zastrašovanie obvineného sudcovi a požiadal prokurátora, aby vec z úradnej moci oznámil Polícii.

Okresný súd v odôvodnení uznesenia poukázal na to, že existujú dve skupiny dôkazov, z ktorých na jednej strane obvinený spáchanie skutku poprel, ale na druhej strane poškodený tvrdí, že obvinený skutok spáchal a vyhrážky voči nemu povedal, avšak podľa okresného súdu neexistuje žiaden iný priamy dôkaz, že by obvinený nejaké vyhrážky povedal, pričom ani listinné dôkazy nepotvrdzujú tvrdenia, že poškodeného mal obvinený ovplyvňovať v trestnej veci obžalovaného I. I., resp., že by poškodenému obvinený podpálil osobné motorové vozidlo. Podľa názoru okresného súdu aj v prípade, ak obvinený

poškodenému povedal v obžalobe uvedené slová „Kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie, čo Ti ešte nestačilo, už som ťa raz upozorňoval vtedy pri HELLE a ešte uvidíš, čo sa Ti stane“, jeho konanie nenapĺňa zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. Podľa okresného súdu nebolo preukázané, že by obvinený poškodeného hrozbou násillia alebo hrozbou ťažkej ujmy nútil, aby zmenil svoju výpoveď ako svedok proti obžalovanému I. I., pretože ak aj obvinený vyššie uvedené slová vyslovil, nemožno z nich vyvodiť záver, že poškodeného nútil zmeniť svoju výpoveď proti jeho synovi a len samotný pocit poškodeného, že sa obvinený snažil zastrašiť a takto dosiahnuť zmenu jeho výpovede, bez ďalších priamych alebo nepriamych dôkazov je podľa názoru okresného súdu nedostatočný pre záver o naplnení zákonných znakov žalovaného trestného činu. Podľa okresného súdu nejde preto o zločin vydierania, ale len o narušenie vzťahov medzi obvineným a poškodeným, ktoré môže byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb., na prejednanie ktorého je príslušný Obvodný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy v Prievidzi.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej trojdňovej lehote podala sťažnosť prokurátorka Okresnej prokuratúry v Prievidzi v neprospech obvineného. V jej písomnom odôvodnení namietala správnosť výroku napadnutého uznesenia s poukazom na to, že podľa jej názoru je nutné dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní vykonať na hlavnom pojednávaní a až potom na hlavnom pojednávaní rozhodnúť vo veci podľa obsahu vykonaných dôkazov. Podľa nej je pravdou, že boli zabezpečené dve skupiny dôkazov, keď obvinený popiera spáchanie trestného činu a poškodený ho usvedčuje z prednesených hrozieb, ktoré v kontexte s ďalšími zabezpečenými dôkazmi o tom, že obvinený sa pokúšal už aj v minulosti pôsobiť na poškodeného v snahe doceliť zmenu jeho výpovede v prípravnom konaní v prospech svojho syna I. I. v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/79/2012, v ktorej bol tento obžalovaný za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/, c/ Tr. zák. a iné a v ktorej bol poškodeným okrem iných osôb aj poškodený A. T.. Podľa jeho výpovede i listinných dôkazov sa ho obvinený pokúsil najskôr podplatiť, čo poškodený odmietol, urobil o tom trestné oznámenie a vo veci koná polícia, pričom neskôr bolo podpálené motorové vozidlo poškodeného a keď nasledovali v budove Okresného súdu Prievidza zo strany obvineného hrozby adresované poškodenému A. T. „kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie, čo Ti ešte nestačilo, už som ťa raz upozorňoval vtedy pri HELLE a ešte uvidíš, čo sa Ti stane“, poškodený si podľa prokurátorky nemohol ani inak vysvetliť tieto hrozby, ako že ide o vyhrážky a zastrašovanie svedka pri nadchádzajúcej svedeckej výpovedi, preto po vstupe do miestnosti súdu, v ktorej prebiehalo hlavné pojednávanie, urobil o tom oznámenie predsedovi senátu a prokurátorovi. Objektom zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. je slobodné rozhodovanie človeka, pričom poškodený A. T. hore uvedené hrozby považoval za postupnosť predchádzajúceho konania obvineného, keď bola najskôr snaha podplatiť ho, neskôr mu niekto podpálil motorové vozidlo a keďže toto ešte nestačilo, pretože predtým, ako mal poškodený vypovedať na hlavnom pojednávaní, tak mu obvinený pohrozil pred vstupom do pojednávacej miestnosti už uvedenou hrozbou. Z prednesenej hrozby zreteľne vyplýva snaha obvineného pôsobiť na slobodné rozhodovanie poškodeného a teda aj úmysel neoprávnene nútiť poškodeného, aby pri nadchádzajúcej výpovedi svedka nevypovedal tak, ako v prípravnom konaní, keď usvedčoval I. I. zo zločinu vydierania. Navrhla preto zrušiť napadnuté uznesenie a uložiť okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 30. júla 2013, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky je dôvodná.

V trestnej veci obvineného C. I. neboli splnené zákonné podmienky na postup okresného súdu podľa § 244 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s odkazom na § 214 ods. 1 Tr. por. Účelom preskúmania obžaloby nie je riešiť otázku viny na podklade podrobného rozboru a vyhodnotenia dôkazov tak, ako na hlavnom pojednávaní; v každom prípade však treba hodnotiť výsledky prípravného konania z hľadiska, či odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. V trestnej veci obvineného C. I. na otázku, či výsledky prípravného konania odôvodňujú jeho postavenie pred súd treba odpovedať kladne. Dôkazy vykonané v prípravnom konaní odôvodňujú totiž podozrenie, že zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obvinený a že môže vykazovať zákonné znaky žalovaného zločinu vydierania, najmä s poukazom na okolnosti uvádzané prokurátorkou v odôvodnení podanej sťažnosti. Záver o vine, teda o tom, či vykonané dôkazy postačujú na jednoznačný záver o tom, že zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obvinený a že vykazuje zákonné znaky žalovaného zločinu vydierania, najmä keď doteraz vykonané dôkazy pripúšťajú (nevyklučujú) aj možnosť iného záveru (že skutok sa nestal a nevykazuje znaky žalovaného trestného

činu), však možno urobiť až po vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní pri rešpektovaní zásady rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku).

Pri rozhodovaní súdu o postúpení veci v štádiu predbežného prerokovania obžaloby z dôvodu iného právneho posúdenia žalovaného skutku ako ho posudzuje obžaloba, nie je možné pri vyhodnocovaní dôkazných prostriedkov odôvodňujúcich podanie obžaloby, nezvratne uzatvárať skutkové zistenia a tieto rovnako nezvratne subsumovať pod niektorú skutkovú podstatu osobitnej časti Trestného zákona alebo iného právneho predpisu a na tomto základe rozhodnúť o postúpení veci. Činnosť na tejto kvalitatívnej úrovni je vyhradená pre hlavné pojednávanie, kde súd vykonáva dokazovanie za aktívnej účasti procesných strán, pri dodržiavaní základných zásad trestného konania (§ 2 Tr.por.), najmä zásad priamosti, ústnosti a bezprostrednosti pri ich vykonávaní.

Okresný súd však bez toho, aby v uvedenom smere vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, vyslovil dva, pritom protichodné závery. Podľa výroku napadnutého uznesenia dôvodom postúpenia veci bolo, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ale môže byť priestupkom. Tento záver znamená, že súd nemá pochybnosti o tom, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. V odôvodnení napadnutého uznesenia však okresný súd vyslovil aj iný záver, podľa ktorého dôkazy vykonané v prípravnom konaní nepostačujú (jednoznačne nepreukazujú) pre záver o tom, že sa žalovaný skutok stal. Tento záver však znamená, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa nestal a nemôže byť ani priestupkom. Z týchto dôvodov je napadnuté uznesenie vo vzťahu k použitému zákonnému dôvodu o postúpení veci inému orgánu a jeho odôvodnenie nesprávne pre nepreskúmateľnosť odôvodnenia. Skutočnosť, že skutok sa stal a pritom nenapĺňa znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu, musí byť bez akýchkoľvek pochybností zistená. V predmetnej trestnej veci je prijatie tohto záveru v tomto štádiu konania predčasné. Okresný súd navyše svojím procesným postupom odňal strane v konaní - prokurátorovi - možnosť konať pred súdom. V konaní pred súdom má totiž prokurátor možnosť tzv. krížového výsluchu a má právo dostať šancu na realizáciu práv priznaných § 258 ods. 1, § 261 Tr. por., ale aj iných.

Z naznačených právnych úvah vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu o postúpení veci bolo v štádiu preskúmania a predbežného prejednania obžaloby predčasné. Až po vykonaní všetkých dôkazov navrhovaných obžalobou na hlavnom pojednávaní, prípadne aj ďalších procesnými stranami navrhnutých dôkazných prostriedkov, bude totiž možné objektívne rozhodnúť o vine, či nevine obvineného. Krajský súd preto vzhľadom na zistené pochybenia okresného súdu a na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátorky zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal, odstránil vytýkané nedostatky, vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci a potom rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.